

Abstrakt

Název: Pohybový režim u dětí po vyléčení leukémie

Cíle: Hlavním cílem této bakalářské práce je sledování hodnocení pohybového režimu u dětí, které prodělaly léčbu leukémie ve fakultní nemocnici v Motole. Na základě odpovědí budeme hodnotit předchozí a současný stav pohybového režimu u dětí. Dále se zaměříme na vliv herních konzolí s pohybovým snímačem v průběhu léčby. Dalším cílem je vymezení doby, ve které se děti začleňují zpět do školního prostředí. Posledním cílem je zjištění, jaký je průměrný věk, a kterou formou leukémie děti nejčastěji onemocní.

Metody: Pro účely bakalářské práce byly využity celkem dvě metody. Pro určení pohybového režimu u dětí v této práci byl vytvořen anketní dotazník. Druhá použitá metoda byla formou rozhovoru. Rozhovor byl proveden s ošetřujícím lékařem.

Výsledky: Celkově se daného zkoumaného vzorku zúčastnilo celkem 41 bývalých pacientů. Jednalo se o 22 chlapců a 19 dívek. Nejčastěji se u dětí vyskytovala akutní lymfoblastická leukémie, která zaujímá až 75 % všech dotazovaných. Průměrný věk byl 9, 6 let. Celkem 36 dětí (88 %) se před diagnózou věnovalo pohybové aktivitě. Chlapci se věnovali především sportům kolektivním, děvčata individuálním. Návrat ke stejné pohybové aktivitě zaznamenáváme u 20 dětí (56 %). Častější návrat zaznamenáváme u chlapců, kteří se před léčbou věnovali 3 - 4x týdně pohybové aktivitě. U aktivity, která trvala 5 - 7x týdně máme u chlapců 100 % úspěšnost návratnosti. Právě tyto aktivity svou intenzitou mohli vnutit chlapcům potřebu pohybového režimu. Dívky se převážně navrací k pohybovým aktivitám, které před léčbou vykonávaly 1 - 2x týdně. U aktivit, které trvaly 5 - 7x týdně se navrací 50 % dívek. Nejvíce dětí se navrací zpátky do školního prostředí mezi 6. - 18. měsícem. Jedná se pouze o předměty teoretické, neboť do hodin tělesné výchovy se děti zapojují nejvíce až po 2 letech. Určitý nárůst návštěv tělesné výchovy je prokazatelné již po jednom roce. Vždy vše závisí na zdravotním stavu pacienta. Během léčby využívalo herní konzoli s pohybovým snímačem pouze 7 dětí. Jednalo se o individuální využití, jelikož součástí oddělení tyto herní konzole nejsou. Zajímavostí je, že všech 7 dětí vykonává pohybovou aktivitu po léčbě. Také z rozhovoru s ošetřujícím lékařem je patrný pozitivní pohled na tyto herní konzole, na které bohužel nezbyvají dostatečné prostředky.

Klíčová slova: Leukémie, děti, krev, pohybová činnost, resocializace